

NOORWEGEN RONDANE

ZUIDERHUIS
JULI 2023

Het ongerepte Rondane en Dovrefjell Nationaal Park

Het is een georganiseerde reis, uitgaande van het Noorderhuis. We maken gevarieerde wandelingen door de ongerepte en zuivere Noorse natuur – door bossen en almwiden, langs meren en watervallen, door liefelijke dalen en diepe canyons, over uitgestrekte fjells en langs erg ruige en kale bergen. Steeds hebben we adembenemende vergezichten over het prachtige landschap.

We brengen een bezoek aan een authentieke geitenboerderij en proeven er een typisch Noors ontbijt. We gaan ook langs in de kaasmakerij van Sollia en bezoeken er het kerkje van Sollia, één van de best bewaarde houten barokkerken in Noorwegen.

Vergezeld van een lokale gids gaan we naar Hjerkin, de toegangspoort tot het Dovrefjell Nationaal Park en gaan we te voet op zoek naar de imposante muskusossen. Het Dovrefjell Nationaal Park is het enige gebied op het Europese vasteland waar je dit majestueuze oerdier van bijna 400 kilo kan zien. Het is een ruig glooiend arctisch plateau boven de boomgrens. Ook sneeuwhoenderen en kuddes rendieren worden hier geregeld gespot.

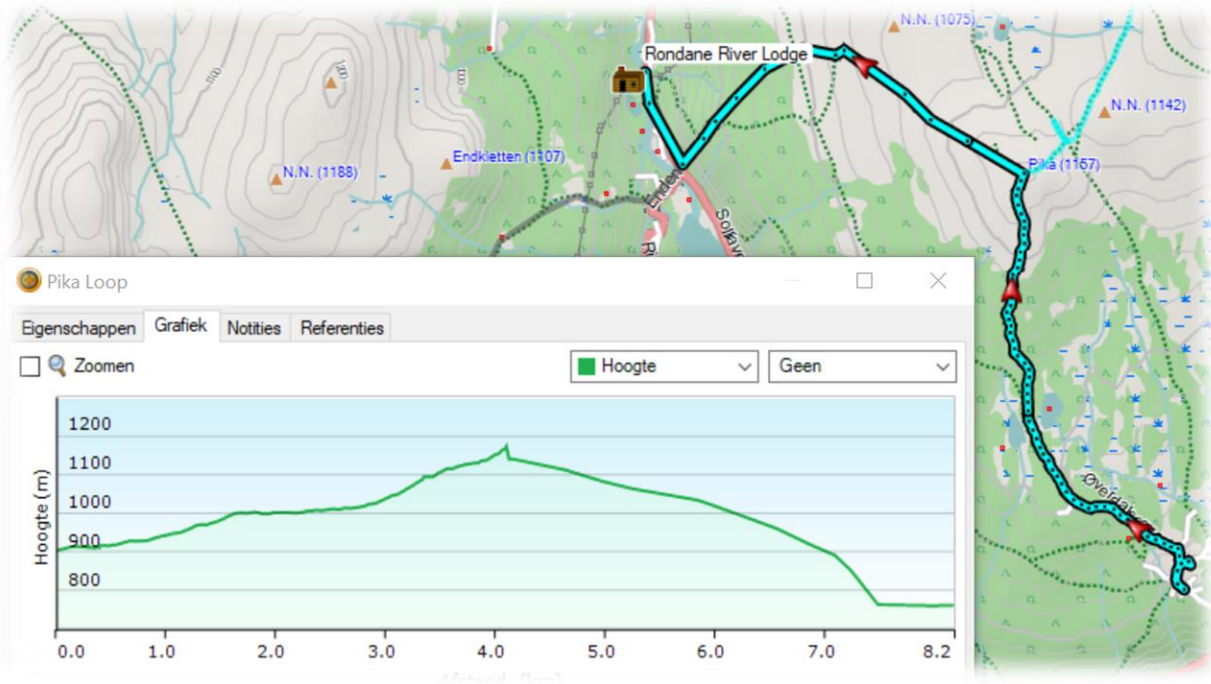
DEELNEMERS

Van links naar rechts : Riet Lenaert (Denderleeuw), Christine Merckx (Schepdaal), Robert Clabots (Mechelen), Erna Schelvis (Mortsel), Geert Bisschop -zittend- (Denderleeuw), Marga Snouwaert (Deurne-Antwerpen) en Ludwig D’Haese -reisleader- (Merchtem).

Zondag 2 juli 2023

- Wandeling : Wandeling in lijn – beklimming van Pika
- Gebied : Nationaal Park Rondane
- Afstand : 8 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 4 uur

We rijden naar een authentieke geitenboerderij in Øverdalssetra. We krijgen een rondleiding op de boerderij en wie dat wilt kan helpen bij het melken van de geiten.

Daarna laat de boer de geiten uit. Geiten zijn in staat om zich in sobere omstandigheden heel goed te handhaven en voort te planten. Daarom werden zij vroeger vaak door arme mensen

gehouden, in plaats van koeien. Zij eten graag gras, kruiden, groenten, plantenscheuten, bladeren en boomschors. Een geit is en herkauwer.

Tijdens een typisch Noors ontbijt proeven we de huisgemaakte geitenkaas, het huisgebakken brood en al het ander lekkers, vers bereid door de boerin.

Daarna starten we onze eerste wandeling – naar de top van de berg Pika. We volgen een zacht glooiend traject langs moerassen en door ongerepte berkenbossen.

Baardmos wordt al minstens 1000 jaar medicinaal gebruikt als antibioticum, de werkzame stof is metaboliet urinezuur. Usninezuur veroorzaakt een gelige kleur van de baardmossen.

Enkele soorten hebben een rood of roze pigment, de aard van deze stof is nog onbekend. Baardmos is eetbaar en rijk aan vitamine C.

Rondane Nationaal Park, opgericht in 1962, telt meer dan tien afgeronde bergtoppen boven 2000 meter en is zowel 's zomers als 's winters een gegeerd stukje wildernis bij wandelaars en buitensportliefhebbers.

Na een korte klim bereiken we de top (1.157 m) waar we een fantastisch 360° uitzicht hebben over de bergtoppen van het Rondane Nationaal Park en de eindeloze bossen die tot in Zweden reiken!

Het lichtgroene mos is rendiermos. De rendiermossen behoren tot de korstmossen, zijn struikvormig, groen-grijs gekleurd en hebben holle mergloze vertakkingen. De naam

rendiermos is afgeleid van de vorm van de 'plant' die op een hertengewei lijkt. In sommige gebieden is rendiermos het hoofdvoedsel van het rendier. Rendiermos wordt veel gebruikt in kerststukjes en miniatuurboompjes voor modelspoorbanen

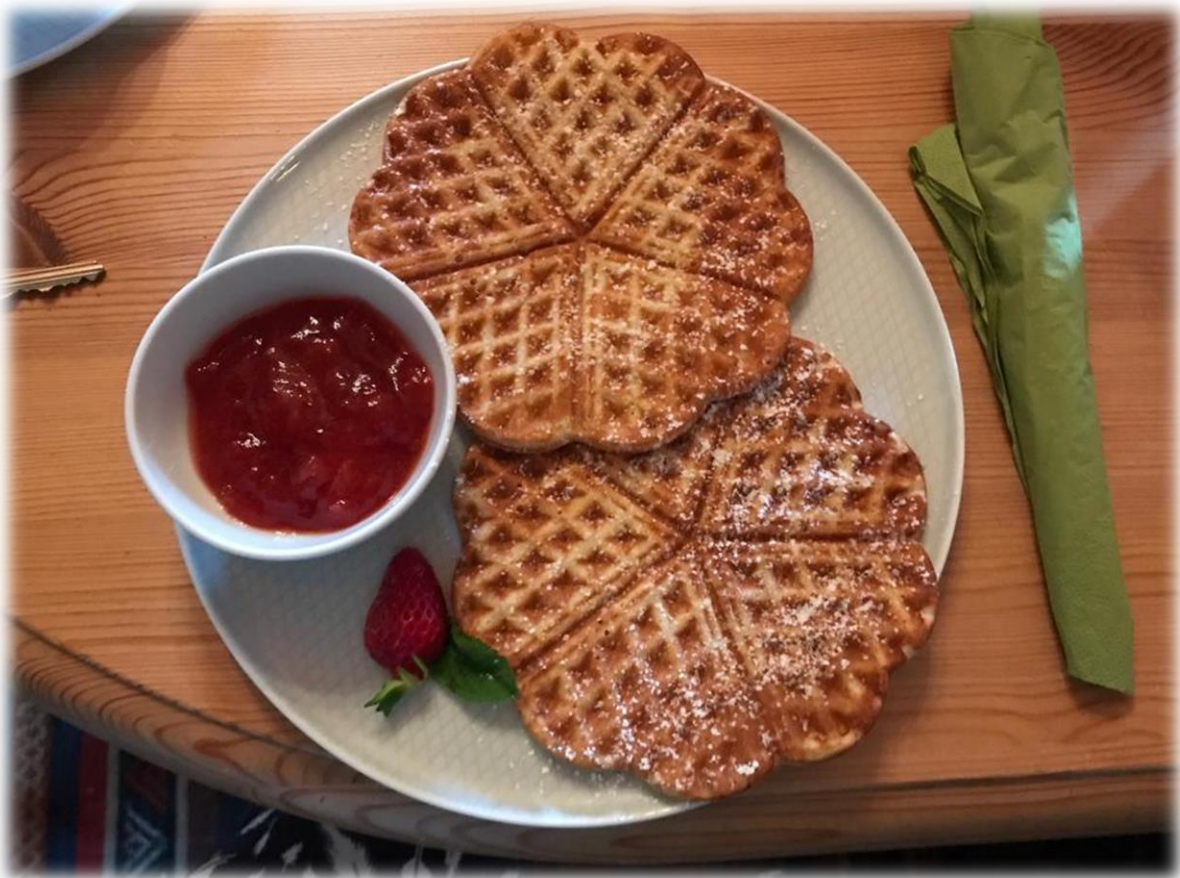

Op drie uur rijden ten noorden van de luchthaven Oslo Gardermoen ligt, bij het oudste nationaal park van Noorwegen, de Rondane River Lodge. Dit is ons vaste hotel en onze uitvalsbasis.

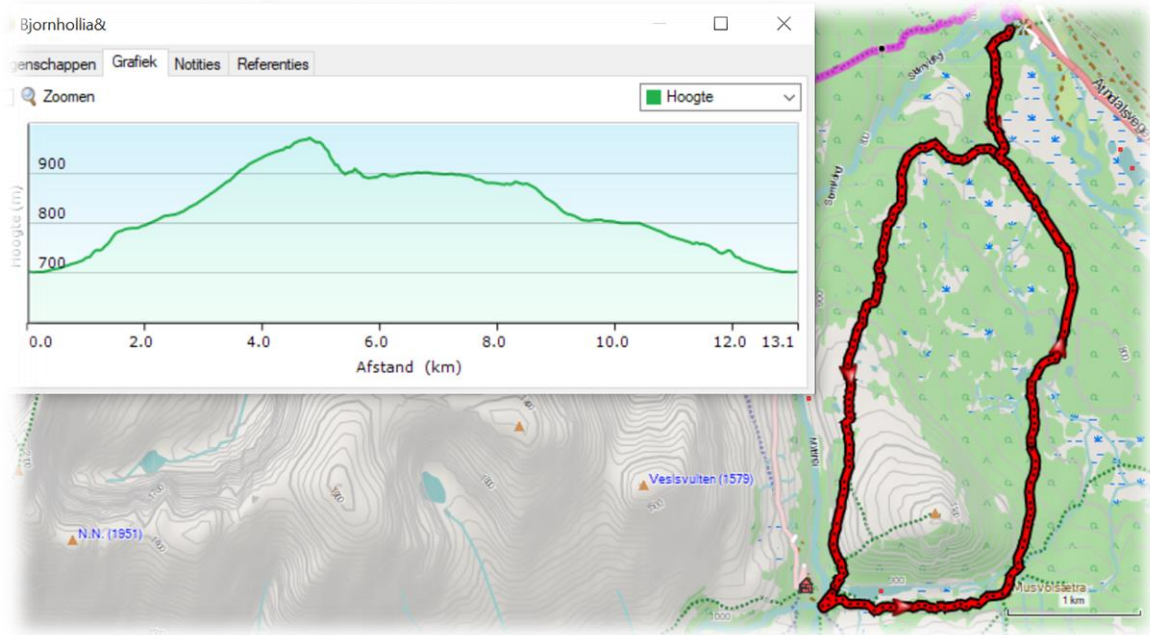
Benjamin en Karin, oprichters van North & Away (2009) en later Noorderhuis (2020) verhuisden in 2019 naar Noorwegen en baten vandaag de Rondane River Lodge uit, een

gemoedelijk hotel met tien oergezellige blokhutten eromheen aan de oevers van de kristalheldere Vulua-rivier.

Maandag 3 juli 2023

- Wandeling : Luswandeling – naar de berhut Bjørnhollia
- Gebied : Nationaal Park Rondane
- Afstand : 13 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 6 uur

Vanuit Strømbu vertrekken we te voet naar Bjørnhollia. Eens boven de boomgrens overschouwen we het ongerepte dal van de Atna-rivier en zien we de piramidevormige Høgronden (2.115 m) verschijnen.

Dit zijn de uitwerpselen van een eland. De uitwerpselen hebben we vaak gezien maar de eland zelf liet zich niet zien. Het gewicht van een eland ligt bij de mannetjes zo rond de 380

tot 800 kilo, terwijl het gewicht van een vrouwtjes eland tussen de 200 en 360 kilo bedraagt. Een stuk lichter dan de mannelijke exemplaren dus. De mannelijke eland tilt natuurlijk ook nog een gewei met zich mee. Dit gewei weegt meestal zo rond de 20 kilo.

Een eland eet voornamelijk bladeren, takken, scheuten, boomschors en waterplanten. Wist je dat een eland wel 5 meter diep kan duiken om waterplanten te eten? Best bijzonder voor zo'n

groot dier. Je ziet per seizoen ook verschillen in wat een eland eet. Zo eet een eland in de herfst meer granen, in de zomer meer bladeren en in de winter eet een eland soms wel tot 10 kilo twijgen en takjes per dag.

De grootste eland ter wereld is maar liefst 10 meter hoog en is te bewonderen in de regio Hedmark in Noorwegen. Met deze afmetingen is het natuurlijk geen echte eland, maar een mooi zilver beeld wat automobilisten bewust maakt van de aanwezigheid van de dieren die in

dit gebied leven. De grootste eland ter wereld, waarvan we weten, heeft een gemeten grote van 2,4 meter. Dit is de afstand van de grond gemeten tot aan de schouder. Tel daar het gewei bij op en je hebt een enorm imposant dier en de grootste eland in de geschiedenis.

Via Sjerpatrappen dalen we af naar de gezellige berghut van Bjørnhollia. We bevinden ons hier in lieflijk boerenland waar veel berken groeien en overal verspreid grote rotsblokken

liggen. Meestal grazen er wat geiten of schapen. De houten huizen, die een met gras begroeid dak hebben, zouden in een openluchtmuseum niet misstaan.

De nationale vlag van Noorwegen is een rode vlag waarop een donkerblauw kruis met witte randen is geplaatst. De verticale arm van het kruis is, zoals voor de oudere Scandinavische

vlaggen, verschoven naar de vlaggenmast toe. De vlag werd ontworpen in 1821, maar werd niet officieel in gebruik genomen voor 1898.

We komen aan de bemande berghut Bjørnhollia waar een schedel en het gewei ligt van een rendier.

Rendieren hebben een dubbele vacht; een wollige ondervacht en een beschermende bovenvacht bestaande uit rechte holle haren. De kleur van de vacht varieert van bijna wit

tot donker grijsbruin. De hoeven zijn heel groot en vormen een bijna cirkelvormige afdruk. Ze functioneren als een soort sneeuwschoen zodat de rendieren niet in de sneeuw wegzakken. Zowel het mannetje als het vrouwtje hebben een gewei met lange takken en naar voren gerichte zijtakken, die samen op een soort schep lijken.

Bij vrouwtjes kan het gewei 23 tot 50 cm worden en bij mannetjes kan het gewei wel een lengte tot 130 cm bereiken en daarbij ongeveer 15 kg wegen. Kalfjes krijgen hun gewei wanneer ze 2 maanden oud zijn. Rendieren zijn harde lopers. Per dag kunnen ze makkelijk 55 km afleggen en kunnen ze wel een snelheid van 60 km per uur halen. Ze kunnen goed zwemmen door de vacht. De vacht houdt namelijk veel lucht vast en

fungeert dan als zwemband. De bevolking consumeert het vlees van de rendieren, gebruikt de vacht voor kleding als schoenen en dekens. Daarbij gebruiken de mensen de melk van de rendierkoeien om kaas en boter van te maken en van de geweien worden messen en spullen voor in het huishouden gemaakt.

Het dieet van de rendieren is in de zomer het meest variabel, wanneer ze bladeren van wilgen en berken kunnen eten. Verder eten ze ook wel korstmossen (rendiermos), kruiden, paddenstoelen, zeggen en knopen van dwergberken. Rendieren zijn zwervers. Ze leven in kuddes van soms wel 1000 dieren. Vanwege het extreem koude klimaat in hun leefgebied trekken ze elke winter naar de lager gelegen gebieden. In hevige

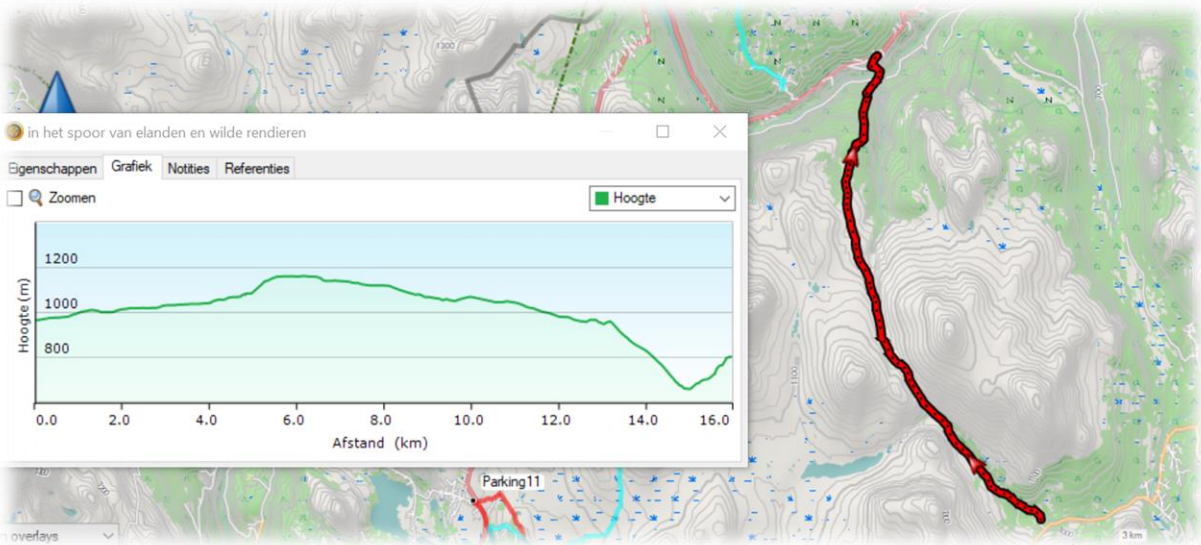
sneeuwstormen kunnen zij makkelijk overleven en de weg vinden. In tegenstelling tot de mannetjes, werpen de vrouwtjes hun gewei niet af na de paartijd. Zij hebben het in de winter nog nodig om mannetjes te verjagen. In de winter, als er sneeuw ligt, eten de jongen namelijk van de grond die de moeder met de hoeven sneeuwvrij heeft gemaakt.

Dinsdag 4 juli 2023

- Wandeling : Wandeling in lijn van in het spoor van Elanden en wilde rendieren
- Gebied : Nationaal Park Rondane van Brettingsdalen naar Frammi
- Afstand : 17 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 7 uur

Het busje van het hotel brengt ons naar een kaasmakerij van Sollia.

Hier wordt de geitenmelk van de boerderij verwerkt tot heerlijke kaas, waaronder de bijzondere 'brunost' of bruine geitenkaas die enkel in Noorwegen te vinden is.

Uiteraard kunnen we er ook kaas kopen en proeven.

Vergezeld door een lokale gids brengen we daarna een bezoek aan de kerk van Sollia. Het is één van de best bewaarde houten barokkerken in Noorwegen.

